



MĀRIS SALĒJS

TUVOŠANĀS



821.174-1

Sa 270



Grāmata sarakstīta un izdota ar Valsts Kultūrkapitāla fonda atbalstu

Zanes Ernštreites grāmatas un vāka dizains

Māris Salējs
TUVOŠANĀS

Apgāda vadītāja *Vija Kilbloka*

Projekta vadītāja *Bārbala Simsons*

Redaktore *Zane Daugule*

Mākslinieciskā redaktore *Inguna Kļava Švanka*

Apgāds Zvaigzne ABC, SIA, K. Valdemāra ielā 6,
Rīgā, LV-1010. Red. nr. L-3888-E.

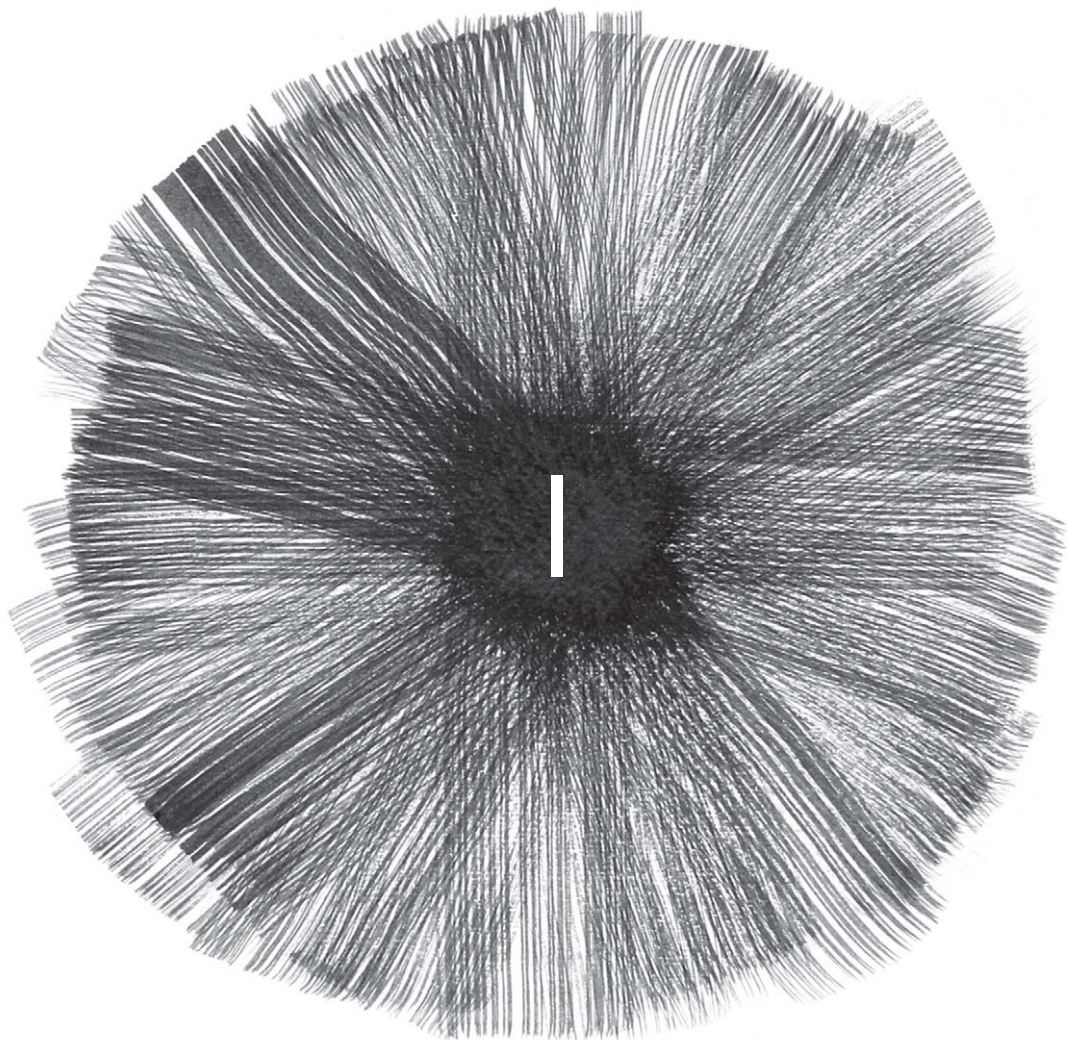
Šis ir ar autortiesībām aizsargāts darbs. Darba reproducēšana vai jebkāda cita neatļauta izmantošana ir autortiesību pārkāpums. Par autortiesību pārkāpšanu ir paredzēta atbildība Krimināllikuma 148. pantā.


© Teksts, Māris Salējs, 2018

© Sakārtojums, Zane Daugule, 2018

© Izdevums, mākslinieciskais noformējums, Apgāds Zvaigzne ABC, 2018


ISBN 978-9934-0-7688-6





pirmie vārdi: redzēsi mežu
redzēsi tumšu skripstošu sauli
debesu zilo papīru plēšot –
švīku kurai var redzēt cauri
nesasniegtus un nedzimušus
dziesmām pamestus pasaulu barus –
rudens dziesmām un gulgotavām
dzērvju krūcinātajām galgām

tāpēc no rīta uz zāles tāds valgums
tāpēc pamalē biezē tumšs



saule met jau rudenīgas cilpas
klusi vervelē un negrib svilpot
putni kurus velk uz kāšiem
lēnais gadalaiku rats

vairs no manis nenokrīt ne mats
vairs neviena pirkstagala skaņas
nomirkšķina saules acs
tuvu tuvu ziemas bezsamaņai

jā. tik tuvu kā nekad...
jā. tik tuvu kā nevienam...
siltām lāsēm pielijušais skats
sirdī apstādina ziemu



te nu es esmu

vējš nolobījis līdz kaulam

vējš padarījis par koku
bez lapu spalvas

te nu es esmu

pabeidzis savu dziesmu


pabeidzis visu kas varēja
čabēt

viegli un liktenīgi šūpojot zarus

itin kā aizsniedzot
zvaigznes virs nāves

itin kā būtu kas vairāk
kas spožāk
kas dzīvāk


kas alkaināk



uz tava vaiga nolaidusies dūna
nakts tiešām tāla. dienas miza brūnā
man skrien zem pirkstiem zīžaina kā dūmi
un visa dzirkstele kas savelk sirdi
par mazu maigu bērna dūri
drīz izaugs elpā. un tad pāri rokām

neviens nevienam. visi visiem visu
es arī gribēju. bet pazaudēju trīsu
un tagad sāp par to ka esu tukšā

bet galvai pāri atskan dūkša
na



skaties pa mirušo dvēseļu lodziņu
kur pavīd viņas matu sprodziņa

cilvēki nāk iet birst peklē
bet acis joprojām to gaismu meklē

vēl vienu reizi – tāpat – uz šo pusi
viņa izsūta savu balsi. to kluso

lai tu atminētos. pavisam. pagalam
zvaigzni uz pieres. vilnī. starp zālēm

starp pienu dvesošu neesību:
"pieskaries. tā es tevi gribu

pieskaries. zinu ka viss jau par vēlu
zinu un ceļos un neatvēlu

nevienam citam pie tevis nākt..."
saplīst uz pusēm loga vāks